

Het Beloofde Land

Psychologische thriller in drie bedrijven

door

HUBERT VAN LIER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET BELOOFDE LAND** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HUBERT VAN LIER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2009 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Sofie: vrouw van Marnix Vonckx mag(moet) wat uitdagend gekleed zijn. Is eigenlijk maar alleen op geld uit.

Marnix Vonckx: man van Sofie, is wetenschapper en heeft een uitvinding gedaan, die de aanmaak van zonnecellen heel goedkoop maakt. Is een kuitenbijter die zich niet laat doen.

Evy Ruytjens: is in het eerste bedrijf medewerkster van Jean Dupont van Edebel.

Jean Dupont: directielid van Edebel, opgetuigd zoals een kaderlid. Gaat over lijken om zijn doel te bereiken

DECOR:

Het hele stuk speelt zich af in dezelfde woonkamer. Minimum moet er een kast, een salontafel, een telefoon, een radio, een bandopnemertje of kleine dictafoon voor interview, een pc en vier zitplaatsen aanwezig zijn. Regietechnisch misschien beter een zitplaats meer. Er moeten geen decorwisselingen gebeuren. Er is wel een tijdsverschil tussen het eerste en het tweede bedrijf. Men kan ook een pauze inlassen na het tweede bedrijf of het tweede en derde bedrijf in elkaar laten overlopen.

De aanwijzingen tussen haakjes zijn eerder voor lectoren bestemd om de ontwikkeling van het stuk beter te volgen dan voor de regisseur.

EERSTE BEDRIJF

Wanneer het doek opgaat, zit Marnix Vonckx achter zijn pc. Dan komt Sofie zijn vrouw binnen. Ze is in vakantieplunje gekleed met badjas en eventueel een zonnebril. Ze zet de radio af en draait wat rond in de kamer. Neuriet eventueel. Marnix kijkt om.

Marnix: Wat krijgen we nu? Je doet wel erg grappig vandaag. Ga je met vakantie of hapert er wat?

Sofie: Er hapert helemaal niets. Je zult aan wat veranderingen moeten wennen zoals wat meer beweging.

Marnix: Och, is het niet meer dan dat. Ik had erger verwacht. Je schijnt me een stuk actiever dan gewoonlijk.

Sofie: Dat ben ik ook. Wie zei er ooit: 'Al wat leeft, beweegt.' Dus ik leef.

Marnix: Mooi zo. Wat een geruststelling. Maar was je vroeger dan bijna dood?

Sofie: Nog niet helemaal, maar toch zo goed als.

Marnix: Ik heb er niet zoveel van gemerkt, moet ik zeggen.

Sofie: Kan ook niet anders, schat. Je bent bijna ziende blind. Je zit ganse dagen in je boeken en tijdschriften zonnecellen te bestuderen. Voor jou is dat misschien het paradijs, maar ik loop er bijna de muren van op. *(Loopt wat rondjes rond de tafel of zoiets)*

Marnix: Die muren... zullen misschien nog wel wat oefening vragen.

Sofie: Je zou beter meedoen. Het is goed voor de gezondheid en houdt je hoofd koel. *(trekt hem van de stoel en port hem aan)* Vooruit. *(Hij loopt wat houterig voor haar uit.)*

Marnix: Het is hier bijna een gymstudio. Voor mij is dit al genoeg. Tegenover gisteren heb je wel een gedaanteverwisseling ondergaan.

Sofie: Ik ga een abonnement in een fitnesscentrum nemen, want hier word ik bijna gek.

Marnix: Eerlijk gezegd, het is me nog niet opgevallen.

Sofie: Roep niet te hard. Je zult nog staan kijken.

Marnix: Dat doe ik al dikwijls.

Sofie: Och, hoor mijnheer. Ik ben dat geleuter over die zonnecellen. stilaan beu. Hoeveel hebben je onderzoeken ons al opgebracht, mijnheer Vonckx. Vooral weinig vonken.

Marnix: Er zijn nochtans veranderingen op komst.

Sofie: Nog maar eens. Wie gelooft dat nog? Ondertussen mag ik van frustratie op mijn nagels bijten. De zuiderzon heb ik in jaren niet meer gezien en over vakantie spreken is bijna verboden.

Marnix: Al wat duurzaam is groeit langzaam. En wat die vakantie betreft: nog even geduld.

Sofie: Nog zoiets waarvan ik mijn buik vol heb.

Marnix: Zolang het daarvan is schatje, hoef ik niets te vrezen.

Sofie: Je zult toch actief aan mijn vakantiesalon moeten meewerken, willen of niet.

Marnix: Aan je vakantiesalon? Nu geloof ik inderdaad dat er....

Sofie: Zolang we niet met vakantie gaan, organiseer ik hier een alternatief. Een soort vakantieherinnering. *(Sofie gaat af)*

Marnix: Een vakantieherinnering. Wat maken we nu mee. *(Sofie komt met een of twee pillampen terug die met verschillende kleuren kunnen schijnen samen met een trainingsbroek voor Marnix)*

Sofie: Hier, doe die maar aan.

Marnix: Jean Dupont komt dadelijk, dan wil ik er deftig uitzien.

Sofie: Er is nog tijd genoeg. Hier de pillamp. *(Marnix legt de trainingsbroek opzij)*

Marnix: Wat moet ik hiermee?

Sofie: Wacht even. *(gaat op de sofa liggen)* Drie jaar geleden zouden we met vakantie naar de Middellandse Zee gaan. Ik besef nog net dat de lucht er stralend blauw is. Schijn nu eens met blauw om mijn herinneringen levendig te houden. Eerst op mijn arm en dan verder. *(geeft dan andere arm en dan elk been)* Ik denk ondertussen aan 'Mediterrane' van Toon Hermans. Was dat een reuze vakantie zeg, om van te snoepen.

Marnix: Nu geloof ik inderdaad dat er in je bovenkamer wat misloopt. Hopelijk is het van korte duur.

Sofie: Twee jaar geleden zouden we naar Rome gaan. Liep ook op een sissier af. Nu schijn je met rood. Vooruit. *(Hetzelfde ritueel als hierboven)* Ik denk ondertussen aan La Dolce Vita, de Trevifontein en muziek van Eros Ramazzotti. *(Maakt zich nog wat meer bloot)* Je mag nu heel mijn lichaam beschijnen, want in Italië is er veel zon.

Marnix: Nu is het welletjes zeker?

Sofie: Zo vlug ben je er nog niet vanaf. Vorig jaar zouden we naar Spanje gaan. Het eerste woord Spaans moet ik nog horen. Nu mag je groen schijnen.

Marnix: Waarom groen?

Sofie: Omdat ik na zoveel jaren zonder vakantie groen gelachen heb. Daarom. *(Komt rechtzitten)*

Marnix: *(Legt de pillamp ergens neer en neemt trainingsbroek mee)* Ik ga me omkleden, en me nog wat voorbereiden. *(Gaat af)*

Sofie: *(Loopt naar de kast en belt)* Het is voor mijnheer Dupont persoonlijk... Hallo, mijnheer Dupont, veel weet ik nog niet over zijn contacten... Er schijnt wel iets in de lucht te hangen... Je wordt het beu... Wie niet?... Ik heb al jaren geen vakantie meer gehad... Evy?

Wie is Evy? Ze komt mee...Tot straks. (*Legt in en zet eventueel cd van La Mer op*) waarop ze danst tot Marnix in andere kleren terugkomt en gaat dan zitten.)

Marnix: Wordt het geen tijd om deze strandshow af te sluiten?

Sofie: Ik voel me nog altijd in vakantiestemming.

Marnix: Als het maar geen jaar duurt, want iedere dag de sportieve clown uithangen, doe ik niet. En je moet niet denken dat je Natalie Meskens bent. (*Hij staat op en begint rond te wandelen.*)

Sofie: Doe niet zo nerveus. Het is bijna alsof of de eerste minister op audiëntie komt. (*trekt zijn schouders op*) Toch niet voor Dupont, veronderstel ik. Of verwacht je nog iemand? De staatssecretaris van wetenschapsbeleid misschien.

Marnix: Wie er komt kan me geen barst schelen. Als Dupont zich maar gedeisd houdt.

Sofie: Je bent de laatste tijd zo strijdlustig, dat ben ik van jou niet gewoon.

Marnix: Ik ben zijn brutale uitvallen van de laatste tijd kotsbeu. Mijn geduld is op.

Sofie: Het mijne al jaren.

Marnix: Er zijn grenzen. Zelfs voor mij. En mag ik soms geen gedaanteverwisseling ondergaan? Vanaf nu is het gedaan met schoothondje te spelen.

Sofie: Het schoothondje dat pitbull wordt. Of heeft hij op je lange tenen getrapt? Hij is nog zo'n lief keffertje.

Marnix: Voor jou misschien. Als directielid van Edebel, Electricité de Belgique heeft dit heerschap wel een heel grote muil. (*Spreekt de naam plechtig uit*) Agressief is een beter woord. Hij spuwt als een vulkaan constant bedreigingen over me uit, omdat ik mijn uitvinding niet aan hen wil verkopen.

Sofie: Je overdrijft, ventje. Het is maar een houding. Hij is veel gemakkelijker dan je denkt. Alleen je moet hem weten aan te pakken en daar wringt het schoentje.

Marnix: Die mammoetondernemingen stikken in het geld en hun lakeien menen zich alles te kunnen permitteren. Als het aan mij ligt, grijpen ze ditmaal naast het gouden kalf. Ik zal er nog deugd aan beleven.

Sofie: Vriendelijk is anders, Marnix. Je bent ook aan vakantie toe.

Marnix: Ik heb het van Jean geleerd. Vroeger had je de adel en de clerus die mensen onder hun duim hielden. Nu zijn het de multinationale ondernemingen, die van iedereen consumptieslaven trachten te maken.

Sofie: Marnix, maak je niet dik. Ergernis is een uitlaatklep die veel geblaas maar weinig wol oplevert. Dat zou je stilaan moeten weten.

Marnix: Je bent zo'n schatje.

Sofie: Al die opwindung... Het helpt je geen stap vooruit. Wees slim en bak zachte broodjes met hen. Je kan er enkel bij winnen.

Marnix: Je hebt precies ondervinding?

Sofie: Ik? Nee. Wat kan je als man nog meer verlangen, een mooi kantoor met een gestroomlijnd secretaresje en een vetbetaalde baan?

Marnix: En voor jou een playboy om mee op reis te gaan misschien.

Sofie: Nu hebben we niets. Is dat zo geweldig? Ik wil ook eens naar het Hof Van Cleve gaan eten in plaats van naar de Quick.

Marnix: Och arme toch. Je lijdt echt honger, zeker?

Sofie: Het grote geld, dat je me al jaren voorspiegelt, hangt nog steeds in de lucht.

Marnix: Binnenkort komt er verandering. Het zal met bakken uit de hemel vallen. Je zult versteld staan.

Sofie: Als ik alle beloften van je samentel, mag ik zelfs een zondvloed verwachten. Ik zal al regenlaarzen kopen. En samen 'Onder moeders paraplu...'

Marnix: *(Gaat tegenover haar zitten)* Van jou moet ik met hen meewerken natuurlijk. Je doet al erger of we verhongeren. Of is het een speciale soort diplomatie van jou?

Sofie: Je bent gewoon koppig.

Marnix: Geen haar op mijn hoofd dat eraan denkt hen een vingerbreed toe te geven.

Sofie: Zie je wel dat ik gelijk heb en dan verbaast het je dat de onderhandelingen mislukken.

Marnix: Ik heb jaren week in week uit op mijn uitvinding gezwoegd. En nu zou ik Edebel cadeaus moeten doen? Ik ben niet geschift of wat dacht je.

Sofie: Moet je tegen mij zeggen. Iedere zondagmorgen zat ik hier moederziel alleen te koekeloeren tot je thuis kwam. En wat heb ik als beloning gekregen? Beloftes. Altijd maar weer beloften en beloften. Jaren aan een stuk.

Marnix: Met industriële spionage, zijn de heren er achter gekomen, dat we aan de universiteit bijna een doorbraak hadden om goedkope zonnecellen te produceren. De aanzet voor nieuwe alternatieve energie, verdorie.

Sofie: Dat liedje heb je al tot in den treure gezongen. Het zijn oude koeien die allang begraven zijn. Men heeft zelfs Europese ambtenaren omgekocht om verder onderzoek te saboteren. Maar wat heeft het ons opgebracht? Zeg me dat eens.

Marnix: Opgebracht, opgebracht. Het is het enige waarover je praat.

Voor die heren doe ik geen knieval. Ik ben een doorn in hun financiële oog, ja.

Sofie: Geloof je nu ook nog, dat je hen pijn gaat doen? Je hebt jaren voor een aalmoes gewerkt. Ik ken toch de hele geschiedenis. Waar wil je eigenlijk naartoe?

Marnix: Je snapt de draagwijdte van mijn uitvinding niet. De bouwers van atoomcentrales zaten op hun stoel te bibberen en alle middelen waren goed om ons te nekken.

Sofie: Dat vond je geweldig, veronderstel ik.

Marnix: Zonder atoomcentrales bestaat er geen gevaar meer voor nieuwe Tsjernobyls of Fukushima's. Het opslaan van radioactief afval gedurende duizend jaar is dan voorbij. Hoor je dat: duizend jaar.

Sofie: Ja, Jaa

Marnix: En nu zou ik met die jongens goede maatjes moeten spelen? Ik val nog liever dood.

Sofie: Daar verdien je niet veel mee. In tegendeel.

Marnix: Wat bezielt je eigenlijk?

Sofie: Alsof je dat ooit zult begrijpen. Uitvinders overschatten dikwijls hun vondsten, Marnix.

Marnix: (*Verontwaardigd*) Denk je nu echt dat Edebel of Electricité de Belgique en tutti quanti hun haaien op me zouden loslaten als ik niet een echte oplossing gevonden had.

Sofie: Dan blijf je best uit hun vaarwater.

Marnix: De Europese ambtenaren op de Square de Meeus in Brussel werden omgekocht om ons onderzoek aan de universiteit te kelderen. Zelfs Edith Crianson, de voorzitter van de Europese Commissie, was omgekocht.

Sofie: Rustig, schatje, rustig. Ik zoek maar een oplossing. Wat denk je van een plonsbad voor de haaien?

Marnix: Echt grappig. Atoomcentrales zonder kernafval zijn een uitvinding van enkele politici. Ze moeten bij verkiezingen een oplossing uit hun mouw toveren. De grootste onzin is dan troef.

Sofie: Als politici geen oplossing hebben, dromen ze er wel een. Jij hebt dezelfde neiging, ventje. Je ziet soms de realiteit niet meer.

Marnix: Edebel koopt me uit... en mijn uitvinding verdwijnt ergens in een brandkast. Is het dat wat je wil?

Sofie: Dat zullen ze nooit doen. Het is in hun eigen nadeel. Ze snijden niet in hun eigen vel, weet je. Ze zijn slimmer dan je denkt.

Marnix: Ik kan evengoed in die brandkast op mijn dood zitten wachten. Jaren werk verloren, ik mag er niet aan denken.

Sofie: Zo bedoel ik het niet. Waarom wil je geen akkoord? Je verliest er niets mee. Hoe dikwijls heb ik gehoord dat een bedrijf in je uitvinding

geïnteresseerd was? Iedere keer gaf je me hoop. En hoe ver staan we nu? Nergens, maar dan ook nergens.

Marnix: Jean Dupont werkt een fatsoenlijke overeenkomst tegen. Tenzij ik mijn werk te grabbel gooi, maar dan groeien de kandidaten aan de bomen. Hoelang onderhandel ik al met Edebel?

Sofie: Bijna even lang als om een regering te vormen. Je bent ook niet de gemakkelijkste, misschien moet je maar eens mea culpa slaan.

Marnix: Jean kan hier bijna zijn bed maken, Sofie. Zoveel heb ik met hem gepraat. Allicht wil je dat wel?

Sofie: Je overdrijft schromelijk om gelijk te halen.

Marnix: Jean en zijn vriendjes hopen enkel dat ik geen producent vind en na een tijd wel zal toegeven.

Sofie: Je hebt toch een dubbel van je productiesysteem gemaakt. Staan alle gegevens niet op een usb-stick?

Marnix: Die stick ligt veilig in onze kluis op de bank. Eens Edebel mijn werk gekocht heeft, kan ik er een kruis over maken, dan vind ik geen nieuwe kandidaten meer.

Sofie: Je zou daarna toch wat details kunnen lekken om andere bedrijven te lokken? Toch simpel, schatje.

Marnix: Een lek? Waar haal je dat uit? Electricité de Belgique zou me dadelijk als dader aanwijzen. Onnozelaars zijn het nu ook weer niet. Hoe kom je daarbij?

Sofie: Ik zoek een positieve oplossing. Meer niet.

Marnix: Als je voor een gepeperde schadevergoeding wil opdraaien, dan moet je zulke dingen maar doen. Zo maak je van een uitvinding nog een nachtmerrie. Nee Sofie, dat is gewoon onzin.

Sofie: Pardon, jouw houding getuigt ook niet van veel realisme, Marnix. Jaren weggegooid werk. Is het koppigheid? Of is het hoogmoed dat ieder compromis verhindert. Wat ben je er in 's hemelsnaam mee vooruit? Of houd je van getouwtrek zonder einde? Want daar gaat het wel naartoe.

Marnix: Ik laat me niet inpakken zoals die geleerde heren D'Haeseleer en Belmans uit Leuven van wie de leerstoel door Edebel betaald wordt.

Sofie: Ze schijnen er niet wakker van te liggen.

Marnix: Antwerpen kreeg geen leerstoel alternatieve energie omdat het niet vriendelijk genoeg tegen Edebel was. Waar begint passieve corruptie eigenlijk?

Sofie: Omwille van het smeer likt de kat de kandeleer zei Jacob Cats al jaren geleden.

Marnix: Het verschil is dat katten geen geweten hebben en een rector van een universiteit dat wel zou moeten hebben. De clou is dat deze

heren voor de minister ook nog een rapport over kernenergie mochten schrijven.

Sofie: Verwondert je dat? Het zijn de vrienden van de vrienden.

Marnix: En die kerels zijn ook niet beschaamd om zichzelf objectief te noemen.

Sofie: Wat dacht je, dat ze hun 'nobele' geldschietters in de steek zouden laten? Blijf eens met je twee voeten op de grond, zeg.

Marnix: Geld lijkt iedere moraal in slaap te wiegen. Wie zich laat omkopen, verliest zijn eer voor wat gewin.

Sofie: Het heeft weinig met verstand te maken. Hebben is hebben, Marnix. Zo denken veel mensen erover.

Marnix: Als dank voor de steun aan de universiteit kreeg Hansen, directielid van Edebel, nog een eredoctoraat. Je moet maar durven.

Sofie: Macht is schaamteloos, Marnix. Of heb je dat nog niet ondervonden?

Marnix: Al diegene die met China handel drijven, vrijen ook een dictatuur op die de mensenrechten aan hun laars lapt. Ze slurpen mee aan het bloed van de doden op het Tiamenplein.

Sofie: Denk je dat de westerse democratieën daarvan wakker liggen. Als hun economie maar draait. Dat is de werkelijkheid en die lijkt je soms te ontsnappen, Marnix. Ondertussen, wacht ik alweer als een onnozel grietje op een wonder. Geweldig, niet?

Marnix: Ik verzeker je, binnenkort zullen de gebraden kippen uit de lucht vallen.

Sofie: Dan zullen de dieren spreken, vermoed ik.

Marnix: Ik ben met andere bedrijven in onderhandeling. Lummicore toont belangstelling. Mensen met wie ik vroeger aan de universiteit heb samengewerkt, zitten nu in de directie.

Sofie: Waarom zit jij er niet in een directie. Weer prachtige vooruitzichten?

Marnix: Ze beseffen dat verder investeren in atoomcentrales achteruit kijken is.

Sofie: Het is de eerste maal dat je... eh over Lummicore praat. Of zijn het weer een van je zoveel luchtkastelen? Ik vrees dat die kippen nog gebraden moeten worden.

Marnix: Men kan in zuidoostelijke landen en in Afrika zonnepanelen plaatsen, die energie naar wens kunnen produceren. De overvloedige elektriciteit kan men gebruiken om waterstof aan te maken.

Sofie: Weer een droomfabriek, schatje? Nu kippen met frieten en mayonaise erbij? Als dat gebeurt, verwittig ik alle vrienden en kennissen.

Marnix: Lummicore kiest voluit voor de toekomst. Daarvoor zijn echter

goedkope zonnecellen nodig, maar silicium is duur. Ik heb echter de oplossing.

Sofie: Waarom zweeg je over de gesprekken met Lummicore? Je vertrouwt me precies niet meer?

Marnix: Onze onderhandelingen moesten geheim blijven. Straks of morgen wordt de overeenkomst met Lummicore getekend en dan is de kogel door de kerk.

Sofie: Wat moet ik me daarbij voorstellen? Want ik wil toch iets beter dan een Quickburger op mijn bord.

Marnix: Dan drinken we champagne en eten we kaviaar. (*Dan gaat de gsm van Marnix.*) Lummicore? Goed nieuws? (*Marnix gaat de scene af terwijl hij verder luistert. Sofie kijkt of Marnix weg is en gaat dan snel naar de telefoon en drukt een nummer.*)

Sofie: Edebel? Het is voor mijnheer Dupont... Het is dringend. (*Wacht en legt in als Marnix weer verschijnt*)

Marnix: Heeft er iemand gebeld, schat?

Sofie: Het was een vergissing. Kuklekoe kuklekoe. Er vroeg iemand of de gebraden kippen al uit de hemel gevallen waren.

Marnix: Je zou me beter wat ernstig nemen.

Sofie: Ik heb nog niet anders gedaan... Waarom heb je nu al die jas aangetrokken? Je bent toch thuis.

Marnix: Moet ik Dupont soms in hemdsmouwen ontvangen? Ik ken mijn wereld.

Sofie: Dat zal de kippenwereld wel zijn. Ik bereid je al een beetje voor: Kuklekoe, kuklekoe.

Marnix: Alstublieft zeg. Als Jean niet alleen komt, wil ik er niet als een schooier bijlopen.

Sofie: Waarom zou Jean niet alleen komen?

Marnix: Gewoon een veronderstelling. Of mag dat niet meer sinds je gedaanteverwisseling.

Sofie: Wat verzwijg je me nog allemaal. Ben je achter mijn rug aan 't konkelfoezen?

Marnix: Ik? Nee, waarom zou ik? Ik meesmuil liever.

Sofie: Zwijg maar over je mees, want je liegt. Ik ken je genoeg.

Marnix: Je zou beter op je woorden letten. Je krijgt al trekjes van Jean Dupont. Laat me nu met rust, ik wil klaar zijn als hij seffens met een schijnheilig gezicht zijn intrede doet. (*Dan gaat de telefoon opnieuw. Marnix gaat naar het toestel en neemt aan, hoewel Sofie ook was rechtgestaan om op te nemen*) Edebel? Nee... Ons nummer op uw scherm verschenen?... Dat moet een vergissing zijn, mevrouw... Inderdaad, de geheime wegen van de elektronica... Bedankt hoor.

Sofie: De laatste tijd lopen er veel telefoonverbindingen fout.

Marnix: Vreemd en telkens bij ons. Hoe zou dat komen?

Sofie: Probeer daar wat uitvindingen in te doen. Dat zou pas opbrengen.

Marnix: Opbrengen, opbrengen. Het zijn ingewikkelde computergestuurde programma's waarvan ik helemaal niets afweet. *(Dan wordt er aan de deur gebeld.)* Wil je even opendoen?

Sofie: Zo? In mijn badjas? Wat gaan de mensen denken?

Marnix: Zeg hen dat je net van een fitnesscentrum of van het vakantiesalon komt, want denken doen ze bij Edebel allang niet meer.

(Sofie verlaat de scene. Ondertussen gaat Marnix naar de kast en haalt er een pistool uit. De zaal moet misschien niet zien dat het een wapen is. Later is de verrassing allicht groter. De regisseur moet maar beslissen, want het kan ook de spanning verhogen. Er klinken stemmen)

Jean: *(Bij begroeting van Marnix)* Wat ziet Sofie er weer stralend uit.

Marnix: Ze komt net van het vakantiesalon.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto